

TADEUSZ DROBNIAK, ps. "Jarosz"

Urodzony 21 stycznia 1917 we Lwowie. Ojciec ^{Feliks} Vinż.górnik, następnie pułkownik art. W.P., matka Katarzyna z domu Bohosiewicz. Gminazjum kończy w Krakowie 1935, a następnie Szkoła Podchorążych Kawalerii Grudziądza. Promocja 1938 i przydział do 9 Pułku Ułanów-Trembowla. w st. ppor.kaw.

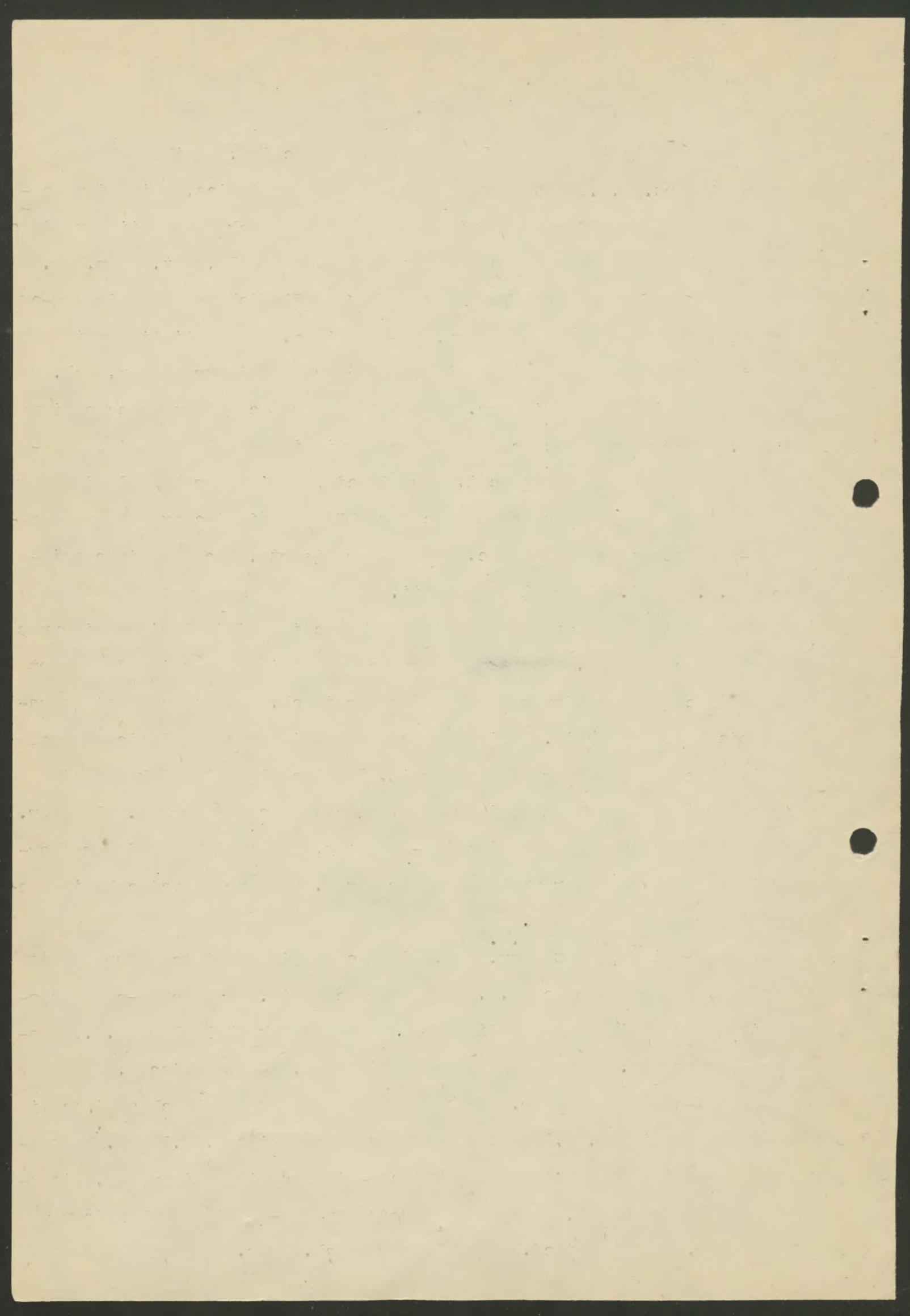
Kampania Wrześniowa w ¹⁰² Pułku Ułanów Podolskich na stanowisku d-cy plutonu. Udział w walkach GO gen. Dembińskiego. Obrona linii rzeki Stryj, zamykanie i zabezpieczanie przejść przez Dniestr od płn.zach.

Po inwazji sowieckiej ppor. Drobniak w szeregach pułku przechodzi na Węgry. Internowanie, ucieczka z internowania i przez Jugosławię, a następnie drogą morską do Francji. Weryfikacja, krótkie przeszkolenie i przydział do Oddziału Rozpoznawczego III Dywizji Piechoty na stanowisko d-cy plutonu działek ppanc. w 3 szwadronie rtm. Michała Minkowskiego z m.p. w rej. Ploermel w Bretanii.

Po klęsce wojennej i załamaniu się Francji Dywizja idzie w kierunku portów ujścia Loary. Oddział Rozpoznawczy osłania odwrót i osiąga port le Croisic po odpłynięciu okrętów ewakuacyjnych. Dowództwo Oddziału rekwiruje kutry rybackie. Paliwa starcza zaledwie na dopłynięcie do wyspy Belle Ile /80 km od brzegów Francji/. 10 lipca 1940 Oddział zostaje osaczony i wzięty do niewoli przez niemiecką piechotę morską. Dla ppor. Drobniaka kolejne obozy jenieckie - Suwenay, Oflag XIII A pod Norymbergą i Oflag IV D Elsterhotst pod Hoyerswerdą. Stąd udana ucieczka i przedostanie się do Warszawy.

W Warszawie kontakt z ^{A.K.} ~~AK~~. Przydział do Nadniemeńskiego Zgrupowania Batalionów Partyzanckich A.K. na Nowogródczyźnie. Rozkazem d-cy Zgrupowania skierowanie do kompanii "Bohdanka" /załążek VIII/77 pp A.K., dowodzony przez por. Władysława Mossakowskiego ps. "Jastrzębiec"/.

Jako d-ca plutonu ppor. "Jarosz" bierze udział w walkach z Niemcami pod Pieciukami /20.04.1944/, w zdobyciu ^{i huty szkła "Niemen"} Brzozówki /30.04.1944/. Następnie uczestniczy w wypadzie na niemiecko-białoruski garnizon w m.Wsielubia pod Nowogródkiem. W krwawym starciu straty - ginie dwóch oficerów, w tym por. "Jastrzębiec". Jest wielu rannych. Ppor. "Jarosz" ze swym

plutonem zajmuje koszary, bierze do niewoli załogę. Obejmuje dowództwo kompanii i wycofuje się wobec wejścia do akcji niemieckiej odsieczy z Nowogródka.

Rozkazem d-cy Zgrupowania mjra Macieja Kalenkiewicza "Kotwicza", kompania "Bogdanka" przeorganizowuje się w batalion w sile 350 ludzi. Przydzielona ^{zostaje} kompania saperów z zadaniem budowy przepraw przez Niemien w rej. Dokudowa.

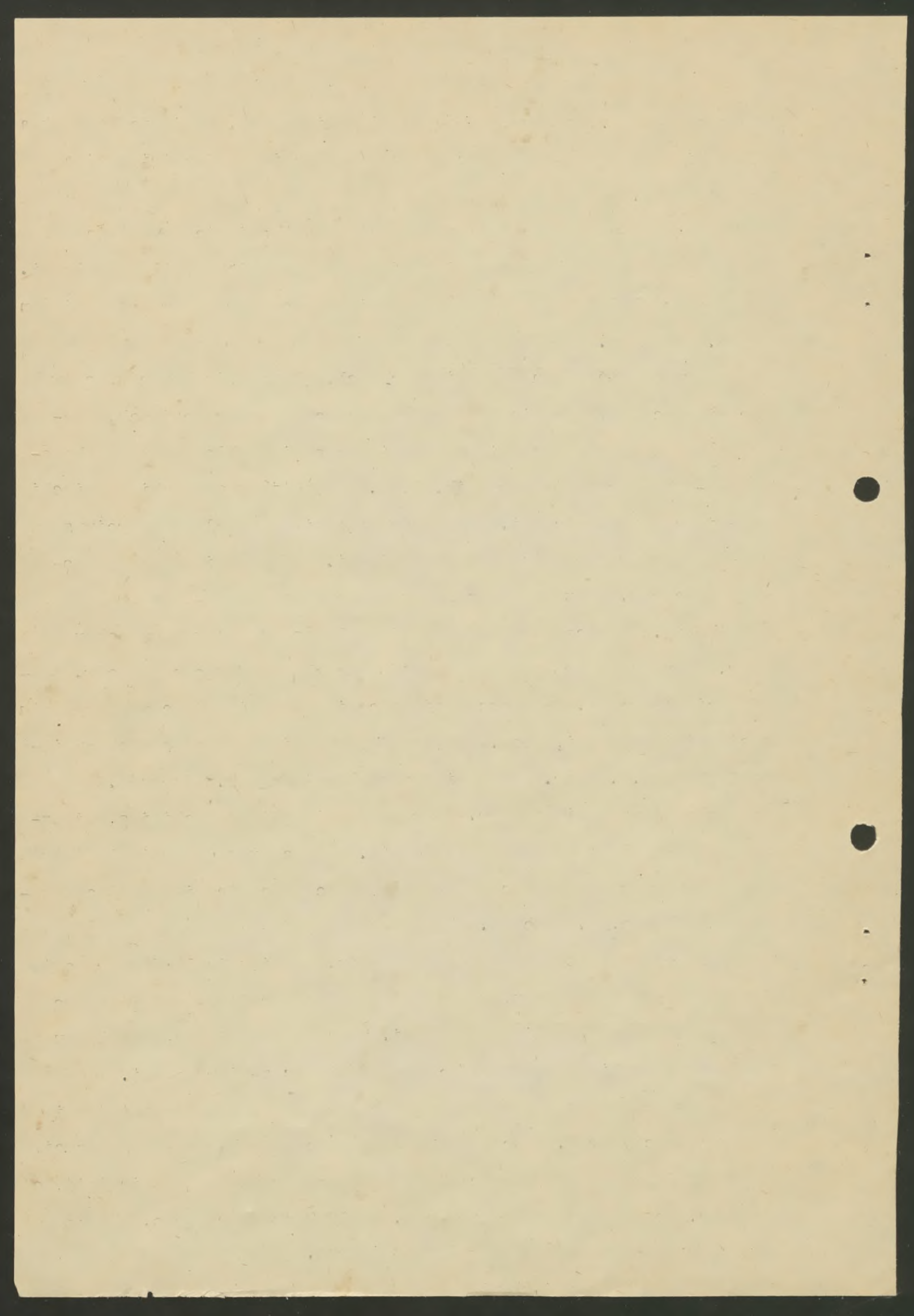
Po wykonaniu ^{w ramach "Burzy"} mostu z łożzi na cumach, wybudowaniu bunkrów, rowów łącznikowych, wytyczeniu powiązań ogniowych i obserwacyjnych, "Jarosz" z dwoma wydzielonymi plutonami odchodzi na blokadę szosy Nowogródek-Lida w rejonie Ogrodnik. 1.07.44 rozbija z zasadzki niemiecki konwój pod Bieniewiczami. Następnie dowodzi w pomyślnym starciu z oddziałem "Forstschutzu" pod Ogrodnikami. Z zasadzki zdobywa samochód pancerny. Jest on natychmiast wykorzystany w obronie przepraw na Niemnie. W walce z odwetową akcją silnego oddziału Wehrmachtu ppor. "Jarosz" uderza na tyły nacierających na Dokudowo Niemców. Zostaje ciężko ranny. Po uporczywej walce i zmuszeniu Niemców do odwrotu z ciężkimi stratami, ppor. "Jarosz" przekazuje dowództwo "Bohdanki"-VIII/77 pp A.K. ppor. Józefowi Zwinogrodzkiemu, ps. "Turkuć".

Po walkach o Wilno ppor. "Jarosz" w niewoli sowieckiej z umieszczeniem w szpitalu wojskowym w Wilnie. Na początku sierpnia 1944 tuż przed deportacją udana ucieczka przy pomocy łączniczki-zwiadowcy Stanisławy Białko, ps. "Mucha".

Jako repatriant dostaje się do Kraju. W kwietniu 1945 w Krakowie spotyka kolegów z Oflagu, którzy pomagają mu zarejestrować się jako ^{bezpośrednio} powracającemu z niewoli niemieckiej. Zmieniony życiorys pozwala mu stosunkowo możliwie przetrwać okres stalinowsko-bierutowski.

Po wyleczeniu z ran /dwuletni okres zabiegów o uratowanie ręki-udana operacja prof. Grucy/ rozpoczyna pracę zarobkową w bankowości, a następnie, od 1954 w górnictwie w dozorze górniczym pod ziemią jako sztygar. Kończy technikum górnicze. Od 1977 na emeryturze.

W 1990 awansowany do stopnia rotmistrza.

W 1948 wstępuje w związek małżeński z Zofią z d.Argasińską. Ojciec dwóch córek i syna.

Kawaler Orderu Virtuti Militari, odznaczony Krzyżem Walecznych, Krzyżem Kampanii Wrześniowej 1939, Medalem Wojska.

Materiały do życiorysu :

Zredagował na podstawie przedstawionych materiałów

- 1/ Zaświadczenie weryfikacyjne, Koło Byłych Żołnierzy Armii Krajowej, Londyn 1982
- 2/ Legitymacja Krzyża Kampanii Wrześniowej, Londyn 1985
- 3/ Zaświadczenie o odznaczeniu Krzyżem Srebrnym Orderu Virtuti Militari, MON, Warszawa 1989

- 4/ Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn.10.11.1990 o awansowaniu do stopnia rotmistrza.

.....
/ Stanisław Krasucki /

Bibliografia :

- 1/ Prawdzic-Szlaski Janusz "Nowogrodzczyzna w walce 1940-1945", Oficyna Poetów i Malarzy Londyn 1976
- 2/ Erdman Jan "Droga do Ostrej Bramy". PWN, Warszawa 1990
- 3/ Chlebowski Cezary "Bohdanka", Kierunki, 8 odcinków, od nr 48/87 do 4/88.
- 4/ Drobniaak Tadeusz, Opracowanie własnego życiorysu.

